

a halálra szánt ellenfél megmentésével. A ki nem hiszi, olvassa el. „A katasztrófa“ különben beillik drámának.

A többi elbeszélésen derült hangulat ömlik szét. „Nyomok a kertben“, „Anyai gondok“, „A Remington“ gyermekifjak kedves szerelmét; „Egy furcsa látogató“, „Éva“, „A csiga“, „A tanuk“ a gyermek-élet néhány csintalanságát tárják elénk fesztelenség nélkül; elhisszük, hogy ezek az elbeszélések megtörténtek vagy megtörténhettek volna. „A kísértő“ megismerteti velünk a babonás papot; a „Fogytán a nóta“ meghatólag írja le egy fiatal író megőrülését stb.

Igénytelen cím alatt kedves olvasmányt nyújtott a közönségnek Kovács Dezső. Ifjúsági könyvtáraink bátran megszerezhetik; a család-apáknak nem kell aggódniok, ha gyermekeiknek kedveskednek vele. A könyv kiállítása csinos.

Dr. Török István.

KÜLÖNFÉLÉK.

Szilágyi Sándor születéshelye.

A hálás közönség emléktáblával kívánja megjelölni Szilágyi Sándor születése helyét. A család tagjai úgy tudták s azt állították, hogy a kolozsvári ev. ref. collegiumi tanárok belső-farkasutczai 21-ik számú emeleti szállásán született. De ez csak hagyomány, melynek alapja az, hogy Szilágyi Ferencz, másfél évvel fia születése után, 1828. végén elhunyt édes apja szállására, a fennebb említett 21-ik számú szállásra költözött s itt lakott tovább is 1848-ig.

A tanári lakások közül készen volt 1826-ban a 21-dik sz., lakója id. Szilágyi Ferencz; a 19. sz., lakója Méhes Sámuel; a 17. sz., lakója Tunyogi József. Ez utóbbinak földszinti két szobájában lakott ifj. Szilágyi Ferencz.¹ A 15. sz. lakás felépítészéről 1825. márcz. 18-án tárgyalták az előkészített tervet s már ekkor kifejezték, hogy az új épület két földszinti szobáját az ifj. Szilágyiéhoz csatolják, hogy alkalmasabb szállást adhassanak neki.² Tehát a cél meg volt állapítva; de az építés csak az ifj. Szilágyi Ferencz 1826-ik évi kérése alapján került ismét szóba.³ A pénztárnok ekkor 100 rh frt szállásdíj kiutalását javasolta úgy, hogy Szilágyi tartsa meg szállását.⁴ Jegyzőkönyvünk nem

¹ Ezt maga ifj. Szilágyi F. írja, 1826. márcz. 6-án, midőn az előljáróság-tól egész professori szállást kér, mivel Szent-György nap után ilyenre van szüksége; ha szállást nem kaphatna, szállásdíjat kér.

² 51—1825. előlj. jkvi sz.

³ 36—1826. jkvi sz.

⁴ E javaslat eredetije a coll. lt.-ban Positio 311. Lit. 32. jegy alatt.

szól a 100 rh frt. tényleges kiutalásáról, de május 27-én már rendelkezik az előjáróság, hogy „a meglévő három professori házak formájára egy egészen új professori szállásnak kell építtetni, olyan móddal, hogy azon háznál két professornak együtt alkalmas lakása lehessen; nevezetesen most közelebbről az új épület lakható felső része egészen az idősebb professornak, annak alsó része pedig az ötödik professornak lakásul adsignaltatik, úgy, hogy az új épület alsó része professor Tunyogi Cs. József szállásának alsó szobáival egybevégyve a kérelmes két professor atyánkfia számára, két egész szállás készíttessék, a hozzá tartozó commoditásokkal együtt”.¹

1826. szept. 24-én a földszinti rész már készen volt. Az építtető bizottság csak arra nézve kért és nyert felhatalmazást, hogy az új épületben faragott kőtámaszokra építtesse a folyósót 250 rhfrt erejéig, a pénztár megterhelése nélkül.² Valószínűleg fedél alá került az emeleti rész 1826. őszén, télen kiszáradt s 1827 nyarán lakhatóvá lett.

Szilágyi ott maradt régi szállásán, két szobájában, mert remélhette, hogy nemokára kaphat hozzá még kettőt. 1826. október 17-én házasodott meg először, feleségül vevén Molnár Juliánát. Tanui voltak: Pataki Mihály, Kolozsvár város senatora és Tunyogi Csapó József professor.³ Tehát a mostani 17. sz. emeleti lakás alatt levő két földszinti szobájában lakott ifj. Szilágyi Ferenc; itt született fia, Sándor, 1827. aug. 30-án, mikor már a két új szoba is a régi lakáshoz lehetett csatolva. — Szilágyiné 1801. márcz. 29-én született, meghalt 1838. nov. 15-én. Sirját gula alakú sirkő jelöli az id. Szilágyi Ferenc sirjához közel, a kolozsvári temetőben. Szilágyi Sándor tehát 11 éves korában vesztette el édes anyját.

Dr. Török István.

Négy jezsuita-dráma.

Négy, eddigelé ismeretlen jezsuita-dráma ismertetését veszi itt az olvasó; mindenik a mult századból való, latin nyelven s közülök három magyar történelmi tárgyú, a források megnevezésével, a honnan merítve vannak, a negyedik (*Hypocrita*) egy vigjáték Terentius modorában a ravasz s okos szolgálival, ki gazdáit nagy bajtól menti meg. A többi darabok közül *Buda* tragoedia, *Nadasdius* és *Mathias Coronius* nézőjátékok, amazok u. n. drámák teljes értelemben, emez u. n. kisdráma, dramation, mint a jezsuiták nevezték. A párhuzamos cselekményű közjáték mindeniknél hiányzik, noha mint az u. n. rendezői jegyzetek mutatják, mindeniket eléadták; de az előadás napja csak

¹ 57—1826. jkvi sz.

² 123—1826. jkvi sz.

³ A kolozsvári ev. ref. egyház anyakönyvéből.